

[Arbejdsministeren]

Det næste, jeg vil sige vi gerne skulle opnå, er at få højnet uddannelseskvaliteten og at få skabt mulighed for at få flere uddannelsespladser. Dette er også en forudsætning for en høj mobilitet på arbejdsmarkedet. Det er jo tilrettelagt sådan, at et provenu af nogle besparelser på dagpengeområdet var tænkt anvendt netop til at skaffe i tusindvis af nye arbejdspladser. Det er altså opgaven, det er det, vi står over for, og det er noget, som vi gerne skulle have klaret meget hurtigt.

Så vil jeg gerne kommentere de enkelte ordføreres indlæg. Her vil jeg lidt utraditionelt starte bagfra med ordføreren for Kristeligt Folkeparti, hr. Glønborg, som udtrykte tilfredshed med ideen om, at man simpelt hen løfter den første ledighedsuge ud af dagpengesystemet, så det bliver skatteyderne uvedkommende, men problemerne, der f.eks. opstår i kraft af skiftende arbejdsmængde i virksomheden, skal løses af parterne selv. Det er jo det, som ligger som hovedideen i netop det forslag, som vi har her. Man kan så diskutere, hvordan det skal finansieres parterne imellem, og her har vi lagt en model frem, som vi mener er ganske hensigtsmæssig og i øvrigt tilgodeser en række forskellige hensyn. Men det væsentlige er naturligvis, at vi får den første uge løftet ud af dagpengesystemet.

Hr. Glønborg siger, at vi bør holde hånden over de udsatte brancher. Det mener jeg for så vidt også at forslaget lægger op til. Det, der kan være bekymrende for de udsatte brancher, er i og for sig den første ledighedsdag og arbejdsgivernes pligt til at betale for den, navnlig i forbindelse med overgangsordningens ophør pr. 1. juli. Der er ingen tvivl om, at det vil give nogle problemer i virksomhederne, men det vil også på den anden side være et betydeligt incitament til at nedbringe hjemsendelsesledigheden.

Jeg er enig med hr. Glønborg i, at vi ikke skal mindske muligheden for deltidsbeskæftigelse. Der vil fortsat, også efter gennemførelsen af dette forslag, være mulighed for deltidsbeskæftigelse – naturligvis i ubegrænset målestok for de ikkeforsikrede og for de deltidsforsikrede. Derimod ønsker vi at modvirke tendenser til, at deltidsbeskæftigede så får lønnen suppleret op med supplerende dagpenge.

Med hensyn til de selvstændige og deres medlemsbidrag, som hr. Glønborg nævnte, er

det rigtigt, at dette spørgsmål har været rejst, også over for mig, af en række organisationer. Jeg har det synspunkt omkring den sag, at det, når vi har foreslået en nedsættelse af medlemsbidraget for lønmodtagerne og altså ikke for efterlønsmodtagere og ikke for de selvstændige erhvervsdrivende, netop skyldes, at vi målrettet vil bruge de midler, vi kan skaffe, til at animere til det, vi kalder de kloge overenskomster.

Jeg vil gerne også sige tak til fru Lone Dybkjær fra Det Radikale Venstre, der jo har set forslaget før. Jeg kvitterer for, at Det Radikale Venstre siger, at der er en sammenhæng mellem dette forslag og muligheden for at få skabt flere uddannelsespladser. I øvrigt gav fru Lone Dybkjær udtryk for en positiv vilje til at gå ind i en konstruktiv udvalgsbehandling.

Hr. Duetoft rejste en række spørgsmål af provenumæssig karakter, dels om konsekvenser for statskassen, dels om konsekvenser for erhvervene. Jeg vil foreslå, at vi forsøger at se de fire forslag som en helhed i den forbindelse og så i øvrigt mere præcist vender tilbage til disse beregninger under udvalgsbehandlingen, for så har jeg en bedre mulighed for at svare fuldstændig præcist, og det skal man selvfølgelig på præcise spørgsmål.

Hr. Duetoft spørger direkte: Er det hensigten med dette at opnå en politisk aftale med Socialdemokratiet? Hertil er svaret klart ja. Det var det, før valget blev udskrevet, og det er det altså fortsat.

Så siger hr. Duetoft, at den kollektive ordening – sådan forstod jeg hr. Duetoft – ikke giver tilstrækkeligt incitament til at få nedbragt hjemsendelsesledigheden. Her må jeg igen minde om – hvis det er på arbejdsgiversiden, man ser – at vi jo fortsat har ordningen med arbejdsgiverbetalingen før den første ledighedsdag. Det er et meget kraftigt incitament for arbejdsgiverne til at få nedbragt hjemsendelsesledigheden.

Vedrørende de administrative konsekvenser synes jeg også, at der er god anledning til at dyrke dem under udvalgsbehandlingen. Så kan jeg bekræfte over for hr. Duetoft, at der selvfølgelig er en sammenhæng mellem denne nedsættelse af a-kasse-kontingentet, og hvad der i øvrigt er under forberedelse og har været fremsat på skatteområdet, herunder også finansieringen af skatteforslagene. Det er i denne sammenhæng, man skal se forslaget om nedsættelse af medlemsbidraget til a-kasserne.